

ПРИМЉЕНО

Бр.

15. 12. 2017 7³⁹

У ВИШЕМ СУДУ У ШАПЦУ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл.бр.Кж кре 34/17
Дана 14.12.2017. године
Нови Сад

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Милорада Дедића, председника већа, те судија Бранке Банчевић и Душана Војновића, чланова већа, са записничарем Анитом Лончарић, у кривичном предмету против **CEVDET AYAZA**, кога брани адвокат Ана Тркуља из Београда, одлучујући о жалби браниоца Cevdet Ayaza, изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Кре 2/17 од 01.12.2017. године, након одржане седнице већа у смислу чл. 29 ст. 3 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, у присуству заменика АЈТ у Новом Саду Слободана Димитријевић, Cevdet Ayaza и његовог браниоца адв. Тркуља Ане, дана 14.12.2017. године једногласно је донео следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца Cevdet Ayaza адв. Ане Тркуље изјављена против решења Вишег суда у Шапцу КРЕ - 2/17 од 01.12.2017. године.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ решење Вишег суда у Шапцу КРЕ - 2/17 од 01.12.2017. године, којим утврђено је да су испуњене претпоставке за изручење осуђеног Cevdet Ayaza, држављанина Турске рођеног 10.01.1973. год. у Турској, Општина Муш, од оца Ayaz Selahittina и мајке Meugem, правосудним органима Републике Турске, прописане у одредби чл. 2 Конвенције о издавању између СФРЈ и Републике Турске од 17.11.1973. године и одредбама чл. 7 и 16 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима ради извршења казне затвора у трајању од 15 година, која је осуђеном Cevdet Ayaza, изречена правноснажном пресудом кривичног суда за тешка кривична дела у Дијарбакиру бр. 2012/646 од 27.11.2012. године због кривичног дела наоружана организација из чл. 314 ст. 1 Турског кривичног закона бр. 5237.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу КРЕ - 2/17 од 01.12.2017. год. утврђено је да су испуњене претпоставке за изручење осуђеног Cevdet Ayaza, држављанина Турске рођеног 10.01.1973. год. у Турској, Општина Муш, од оца Ayaz Selahittina и мајке Meugem, правосудним органима Републике Турске, прописане у одредби чл. 2 Конвенције о издавању између СФРЈ и Републике Турске од 17.11.1973. године и одредбама чл. 7 и 16 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима ради

извршења казне затвора у трајању од 15 година, која је осуђеном Cevdet Ayazy, изречена правноснажном пресудом кривичног суда за тешка кривична дела у Дијарбакиру бр. 2012/646 од 27.11.2012. године због кривичног дела наоружана организација из чл. 314 ст. 1 Турског кривичног закона бр. 5237, те је одлучено да се молба за изручење Cevdet Ayaza, која је поднета од стране надлежни органа Републике Турске сматра основаном.

Против наведеног решења жалбу је изјавио брнилац Cevdet Ayaza, адв. Ана Тркуља због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да Апелациони суд у Новом Саду побијано решење преиначи и утврди да нису испуњене законске претпоставке за издавањем правосудним органима Републике Турске осуђеног Cevdet Ayaza, или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлупивање, с тим да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа.

AJT у Новом Саду је у свом поднеску КТР И - 40/17 од 08.12.2017. године предложио да Апелациони суд у Новом Саду укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање.

У складу са чл. 29 ст. 3 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима РС, Апелациони суд у Новом Саду је одржао седницу већа у присуству заменика AJT у Новом Саду Слободана Димитријевића, Cevdet Ayaza, и његовог брањиоца адв. Ане Тркуље из Београда, па је испитујући побијано решење у смислу чл. 467 ст. 1 ЗКП-а, у оквиру основа, дела и правца пибијања истакнутих у жалби, након разматрања садржине списка предмета заједно са побијаним решењем, навода и предлога жалбе, односно и објашњења датих у седници већа нашао:

- Жалба брањиоца Cevdet Ayaza је неоснована.

Наиме, имајући у виду да је у овом предмету, а у односу на поступак поводом захтева Републике Турске за изручење лица Cevdet Ayaza, ради извршења казне затвора у трајању од 15 година која изречена правноснажном пресудом кривичног суда за тешка кривична дела у Дијарбакиру бр. 2012/646 од 27.11.2012. године, због кривичног дела наоружана организација из чл. 314 ст. 1 КЗ-а Републике Турске бр. 5237, до сада више пута доношена како првостепено решење којим утврђивано да су испуњене законске претпоставке за изручење Републици Турској лица Cevdet Ayaza, а такође доношење и другостепене одлуке од стране овог суда који првостепене одлуке укидане те дата упутства у другостепеним одлукама.

Несумњиво да је сада првостепени суд у потпуности поступио сходно упутствима из другостепених одлука те је по овлашћењу из чл. 29 Закона о међународној правној помоћи и испуњене претпоставке из чл. 17 и 16 наведеног Закона, а наиме да је кривично дело наоружана организација из чл. 314 ст. 1 КЗ-а Републике Турске бр. 5237 прописано као кривично дело из чл. 319 ст. 1 у вези чл. 309 ст. 1 КЗРС, да није наступила застарелост кривичног гоњења из чл. 103 КЗРС, а да Cevdet Ayaza, није истицао да је у односу на њега примењена амнистија или помиловање у закону Републике Турске.

Такође, правилно првостепени суд је утврдио да Cevdet Ayaza, није држављанин Републике Србије, већ да је држављанин Републике Турске и имајући у виду неспорно, да је идентитет утврђен на основу путне исправе-пасоша на име Cevdet Ayaza, несумњиво је утврђена истоветност лица чија се издавање тражи. У потпуности је првостепени суд проверио чињенични опис као и правноснажну пресуду Републике

Турске, а која је наведена у изреци првостепеног решења, а о чему је првостепени суд у потпуности дао јасне разлоге.

Како се у жалби браниоца Cevdet Ayaza, превасходно указује да поступак у односу на исходовање тзв. политичког азила у Републици Србији није окончан као и у односу на кривична дела која му се стављају на терет, да се ради о политичким кривичним делима и да је Cevdet Ayaz, изложен прогону у вези политике у Републици Турској, а такође на седници већа бранилац је указивао да је од стране Комитета против тортуре - Канцеларије високог комисиријата за људска права из Женеве - Швајцарска, којим се указује да је Републици Србији дата препорука да се уздржи од враћања Cevdet Ayaza у Турску док Комитет разматра жалбу, те да захтев за издавање привремене мере може бити разматран након пријема запажања државе потписнице (Републике Србије), и да захтев наведен од Комитета не имлицира да је донета било каква одлука о суштини предмета који се разматра.

Но, овај суд је имао у виду пре свега одредбе чл. 3 Европске конвенције о екстрадицији, и то тачка 1 наведеног члана, као и одредбе чл. 3 ст. 1 Уговора између Републике Србије и Републике Турске о изручењу ("Службени гласник РС" - Међународни уговори 15/2015 од 28.07.2015. год.), да се издавање неће одобрити за дела која су према оцени замољене стране политичка кривична дела или дела повезана са таквим кривичним делима. У члану 7 Закона о међународној правној помоћи и то тачка 4 одређено је да се Захтев за пружање међународне правне помоћи не односи на политичко кривично дело или дело повезано са политичким кривичним делом, односно наведене одредбе овог Закона су преузете из Европске конвенције о екстрадицији, а у складу и са чл. 3 ст. 1 Уговора између Републике Србије и Републике Турске о изручењу, да се изручење неће дозволити ако лице чије се изручење тражи ужива азил на територији замољене државе.

Одредбе чл. 7 ст. 3 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима Републике Србије децидно је одређено да у односу на испуњеност претпоставки из тачке 1 до 3 наведеног члана одлучује надлежни правосудни орган, односно у конкретном случају суд, а о испуњености претпоставке из тачке 4 наведеног члана одлучује искључиво и даје мишљење министар надлежан за правосуђе. Тако да је правилно првостепени суд, а у домену онога за шта је надлежан утврдио да су испуњене претпоставке за изручење, а у односу на услове из чл. 7 ст. 1 тачка 4 Закона о међународној правној помоћи и сходно цитираном Међународном уговору између Републике Србије и Републике Турске одлучује министар правде Републике Србији који је овлашћен и доноси коначну одлуку сходно чл. 31 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и исто тако може изручење условити сходно чл. 14 наведеног Закона о међународној правној помоћи у кривично правним стварима.

С обзиром да се у поднетој жалби браниоца Cevdet Ayaza не указује на постојање било које чињенице или околности коју првостепени суд, а у домену свог одлучивања није ценио него се у суштини указује на непостојање претпоставки из чл. 7 ст. 1 тачка 4 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, то је од стране овога суда а по овлашћењу из чл. 29 ст. 3 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима у вези са чл. 467 ст. 4 ЗКП-а, одлучено као у изреци овог решења.

Записничар
Анита Лончарић

Председник већа-судија
Милорад Дедић, з.т.о.